Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 812/2004,**

26. aprill 2004,

millega sätestatakse meetmed vaalaliste juhusliku püügi kohta püügipiirkondades, ja muudetakse määrust (EÜ) nr 88/98

(ELT L 150, 30.4.2004, lk 12)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 809/2007, 28. juuni 2007	L 182	1	12.7.2007
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 597/2014, 16. aprill 2014	L 173	62	12.6.2014

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 812/2004,

26. aprill 2004,

millega sätestatakse meetmed vaalaliste juhusliku püügi kohta püügipiirkondades, ja muudetakse määrust (EÜ) nr 88/98

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust [1]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) [2] artiklis 2 esitatud määratluse kohaselt on ühise kalanduspoliitika eesmärgiks tagada vee-elusressursside kasutamine majanduse, keskkonna ja ühiskonna seisukohast säästvatel tingimustel. Selleks peaks ühendus muu hulgas minimeerima kalastuse mõju mere ökosüsteemidele ning ühine kalanduspoliitika peaks olema järjepidev ühenduse muu poliitikaga, eelkõige keskkonnapoliitikaga.

(2) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) [3] võetakse vaalalised range kaitse alla ning nõutakse liikmesriikidelt järelevalve kehtestamist nende liikide kaitsestaatuse üle. Samuti peaksid liikmesriigid kehtestama süsteemi nende liikide juhusliku püüdmise ja tapmise jälgimiseks, et teha vastavalt vajadusele täiendavat uurimistööd ja võtta täiendavaid kaitsemeetmeid tagamaks, et juhuslik püüdmine või tapmine ei avaldaks asjaomasele liigile olulist mõju.

(3) Olemasoleva teadusinfo ning tehnikate põhjal, mis on välja töötatud selleks, et vähendada püügipiirkondades vaalaliste juhuslikku püüdmist ja tapmist, on õigustatud täiendavate meetmete võtmine väikeste vaalaliste kaitsmise edendamiseks ühenduse tasandil järjepideval ja koostööle tugineval viisil.

[1] Arvamus on esitatud 10. veebruaril 2004.
[2] EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.
[3] EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

▼B

(4) Välja on töötatud teatavad akustilised seadmed vaalaliste eemalehirmutamiseks kalapüügivahenditest ja need on edukalt vähendanud vaalaliste kaaspüüki passiivpüüniste kasutamisel. Seega tuleks selliste seadmete kasutamist nõuda sellistes piirkondades ja selliste kalastusviiside puhul, kus väikeste vaalaliste kaaspüügi tase on teadaolevalt või tõenäoliselt kõrge, võttes arvesse sellise nõude majanduslikku efektiivsust. Samuti tuleb kehtestada tehnilised nõuded selliste kalastusviiside puhul kasutatavate akustiliste hoiatusseadmete tõhususe kohta. Selleks, et saada suuremaid teadmisi akustiliste hoiatusseadmete kasutamise pikaajalise mõju kohta, on vaja läbi viia teadusuuringuid ja katseprojekte.

(5) Käesolev määrus ei tohiks tõkestada teadus- ja tehnikauuringute läbiviimist, eriti aktiivsete hoiatusseadmete uute vormide osas. Kuigi liikmesriikidel tuleks sel põhjusel võimaldada käesoleva määruse kohaldamisel ajutiselt lubada selliste vastselt väljatöötatud ja tõhusate akustiliste hoiatusseadmete kasutamine, mis ei vasta käesolevas määruses sätestatud tehnilistele nõuetele, on ühtlasi vaja sätestada akustiliste hoiatusseadmete tehniliste nõuete võimalikult kiire ajakohastamine kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millegakehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ([1]).

(6) Usaldusväärsete hinnangute saamiseks vaalaliste juhusliku püügi kohta on äärmiselt oluline kalastustegevuse sõltumatu vaatlemine. Seepärast on vaja sisse seada sõltumatute vaatlejate pardal viibimist hõlmavad seirekavad ja kooskõlastada selliste kalastusviiside määratlus, mille puhul kõnealune seire on esmatähtis. Asjaomaste kalastusviiside kohta esindavate andmete saamiseks peaksid liikmesriigid oma lipu all sõitvate ja antud kalastusviisiga tegelevate laevade puhul kavandama ja rakendama asjakohaseid seireprogramme. Väikeste kalalaevade puhul, mille kogupikkus on alla 15 m ja mis ei suuda alati üleliigset isikut alaliselt vaatlejana pardale võtta, tuleks andmeid vaalaliste juhusliku püügi kohta koguda teadusuuringute ja katseprojektide kaudu. Samuti tuleb kindlaks määrata ühised seire- ja aruandluskohustused.

(7) Selleks, et ühenduse tasandil oleks võimalik teostada regulaarset hindamist ja anda keskmise pikkusega ajavahemiku jooksul põhjalikke hinnanguid, peaksid liikmesriigid igal aastal veealuste lühikeste akustiliste signaalide saatja (pingerite) kasutamise ning pardalolevate vaatlejate programmide rakendamise kohta aru andma, hõlmates kõik püügipiirkondades toimuva vaalaliste juhusliku püüdmise ja tapmisega seotud andmed.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

(8) Triivvõrkudega püüdmisel tekkiva ohu tõttu Läänemere kriitiliselt ohustatud pringlipopulatsioonile tuleb triivvõrkude kasutamine selles piirkonnas lõpetada. Selles piirkonnas triivvõrkudega kalastavate ühenduse laevade suhtes kehtestatakse majanduslikud ja tehnilised piirangud, mis tingivad enne selliste püügivahendite täielikku keelamist 1. jaanuariks 2008 nende kasutamise järkjärgulise vähendamise. Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta määrust (EÜ) nr 88/98 (millega kehtestatakse tehnilised meetmed Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi vete kalavarude kaitseks) ([1]) tuleks muuta, et see hõlmaks selliseid meetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Objekt

Käesoleva määrusega sätestatakse meetmed, mille eesmärgiks on vältida vaalaliste juhuslikku püüdmist kalalaevade poolt I ja III lisas nimetatud piirkondades.

▼M1

Artikkel 1a

Mõisted

„Triivvõrk" – mis tahes nakkevõrk, mida hoiavad veepinnal või teatud sügavusel allpool veepinda ujukid, mis triivivad kas vabalt hoovuste mõjul või paadi taha kinnitatult, võib olla varustatud vahenditega, mille eesmärk on hoida võrk stabiilsena ja/või piirata selle triivimist.

▼B

Artikkel 2

Akustiliste hoiatusseadmete kasutamine

1. Ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist, on vähemalt 12 m kogupikkusega laevadel keelatud I lisas määratletud kalapüügivahendite kasutamine kõnealuses lisas osutatud ajavahemikel ning alates seal nimetatud kuupäevadest ilma akustiliste hoiatusseadmete samaaegse kasutamiseta.

2. Ühenduse kalalaevade kaptenid peavad tagama, et püügivahendite vettelaskmisel on akustilised hoiatusseadmed täielikult töökorras.

3. Erandina ei kohaldata lõiget 1 kalastustegevuse suhtes, mis toimub üksnes teadusuuringute eesmärgil ja asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide loal ja võimupiirides ning mille taotluseks on töötada välja uusi tehnilisi meetmeid vaalaliste juhusliku püüdmise ja tapmise vähendamiseks.

([1]) EÜT L 9, 15.1.1998, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 48/1999 (EÜT L 13, 18.1.1999, lk 1).

▼B

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et teadusuuringute või katseprojektide kaudu jälgida ja hinnata pingerite kasutamise pikaajalist mõju asjaomaste kalastusviiside puhul ja asjaomastes piirkondades.

Artikkel 3

Tehnilised nõuded ja kasutustingimused

▼M2

1. Artikli 2 lõike 1 kohaldamisel kasutatavad akustilised hoiatusseadmed peavad vastama II lisas sätestatud tehnilistele nõuetele ja kasutustingimustele. Tagamaks, et II lisa kajastab jätkuvalt tehnika ja teaduse arengu seisu, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 8a vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada II lisas signaalikarakteristikuid ja vastavaid rakendamise karakteristikuid. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel näeb komisjon ette piisava aja selliste kohanduste rakendamiseks.

▼B

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada ajutiselt kasutada akustilisi hoiatusseadmeid, mis ei vasta II lisas määratletud tehnilistele nõuetele või kasutustingimustele, tingimusel et nende mõju vaalaliste juhusliku püügi vähendamisele on piisavalt dokumenteeritud. Selline luba ei tohi kehtida kauem kui kaks aastat.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 2 kohastest lubadest kahe kuu jooksul nende väljastamisest. Liikmesriigid esitavad komisjonile tehnilised ja teaduslikud andmed lubatud akustilise hoiatusseadme ning selle mõju kohta vaalaliste juhuslikule püügile.

Artikkel 4

Merel viibivaid vaatlejaid hõlmavad kavad

1. Liikmesriigid koostavad ja viivad ellu vaalaliste juhusliku püügi seirekavad, kasutades selleks nende lipu all sõitvate ja vähemalt 15 m kogupikkusega laevade puhul ning III lisas määratletud kalastusviiside korral ja selles lisas määratletud tingimustel pardalolevaid vaatlejaid. Seirekavad koostatakse nii, et nende kaudu oleks võimalik saada asjaomaste kalastusviiside kohta esindavaid andmeid.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed teaduslike andmete kogumiseks vaalaliste juhusliku püügi kohta laevade puhul, mille kogupikkus on vähemalt 15 m ja mis tegelevad III lisa punktis 3 määratletud kalastusviisidega, kasutades selleks asjakohaseid teadusuuringuid või katseprojekte.

▼B

Artikkel 5

Vaatlejad

1. Selleks, et täita oma kohustust seoses vaatlejatega, määravad liikmesriigid sõltumatu ning vajaliku kvalifikatsiooni ja kogemustega personali. Oma ülesannete Kohustuste peavad valitud personalil olema järgmised oskused:

a) piisav kogemus vaalaliste ja kalastustegevuse tuvastamiseks;

b) põhilised merenavigatsioonioskused ja asjakohane ohutusalane väljaõpe;

c) võime täita lihtsaid teadusülesandeid, näiteks koguda vajadusel nõuetekohaselt proove ning teha selles osas täpseid vaatlusi ja ülestähendusi;

d) vaadeldava laeva lipuliikmesriigi keele rahuldav oskus.

2. Vaatlejate ülesannete on jälgida vaalaliste juhuslikku püüki ja koguda andmeid, mis on vajalikud vaadeldava kaaspüügi ekstrapoleerimiseks kogu asjaomasele kalastusviisile. Eelkõige peavad vaatlejad:

a) jälgima asjaomaste laevade püügitegevust ja märkima üles asjakohased andmed püügikoormuse kohta (püügivahendite tunnused, asukoht ning tegeliku püügitegevuse alustamis- ja lõpetamisaeg);

b) jälgima vaalaliste juhuslikku püüki.

Vaatlejad võivad läbi viia ka muid liikmesriikide kindlaksmääratud vaatlusi, mille eesmärgiks on aidata kaasa teaduslikule arusaamisele asjaomaste laevade püügi koostise ja kalavarude bioloogilise seisundi kohta.

3. Vaatleja saadab asjaomase lipuliikmesriigi pädevatele asutustele aruande, mis sisaldab kõiki püügikoormuse kohta kogutud andmeid ja vaatlusi vaalaliste juhusliku püügi kohta, sealhulgas oma peamiste järelduste kokkuvõtet.

Eelkõige sisaldab aruanne asjaomase ajavahemiku kohta järgmist teavet:

a) laeva tunnusandmed;

b) vaatleja nimi ja ajavahemik, mille jooksul ta pardal viibis;

▼B

c) asjaomane kalastusliik (sealhulgas püügivahendite tunnused, I ja III lisa kohased piirkonnad ning sihtliigid);

d) kalapüügiretke kestus ja vastav püügikoormus (väljendatuna võrgu kogupikkusena korrutatuna püügitundidega passiivpüüniste puhul ja püügitundidena veetavate püüniste puhul);

e) juhuslikult püütud vaalaliste arv, sealhulgas nende liik ja võimaluse korral lisateave suuruse või kaalu, soo, vanuse ja, kui see on asjakohane, püügivahendite haalamisel kaotatud või elusana merre tagasi lastud loomade kohta;

f) muu täiendav teave, mida vaatleja peab käesoleva määruse eesmärkide saavutamisel kasulikuks, või muud täiendavad tähelepanekud vaalaliste bioloogia kohta (nagu näiteks vaalaliste märkamine või teatav püügitegevusega seotud käitumisviis).

Laeva kapten võib paluda vaatleja aruandest koopiat.

4. Lipuliikmesriik säilitab vaatleja aruannetes sisalduvat teavet vähemalt viis aastat pärast asjaomase aruandeperioodi lõppu.

Artikkel 6

Aastaaruanded

1. Iga aasta 1. juuniks saadavad liikmesriigid komisjonile täieliku aastaaruande artiklite 2, 3, 4 ja 5 rakendamise kohta eelnenud aastal. Esimene aruanne hõlmab nii käesoleva määruse jõustumisest kuni aasta lõpuni jäänud perioodi kui ka tervet järgmist aastat.

2. Aastaaruanne hõlmab hinnanguid kogu vaalaliste juhusliku püügi kohta iga asjakohase kalastusviisi puhul, mis on koostatud artikli 5 lõike 3 kohaselt ettenähtud vaatlejate aruannete ja kõigi muude asjakohaste andmete põhjal, sealhulgas nõukogu 29. juuni 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1543/2000 (millega kehtestatakse ühenduse raamistik ühise kalanduspoliitika elluviimiseks vajalike andmete kogumiseks ja haldamiseks) ([1]) kohaldamisel kogutud andmed püügikoormuse kohta. See aruanne hõlmab hinnanguid vaatlejate aruannete järelduste kohta ning muud asjakohast teavet, sealhulgas andmeid liikmesriikides kalastuses vaalaliste juhusliku püügi vähendamise osas teostatud uuringute kohta. Artikli 2 lõikes 4 ja artikli 4 lõikes 2 sätestatud teadusuuringute või katseprojektide tulemuste kohta aru andes peavad liikmesriigid tagama, et nende kavandamisel ja rakendamisel saavutatakse piisavalt kõrged kvaliteedistandardid, ning nad esitavad komisjonile nende standardite kohta üksikasjalikud andmed.

([1]) EÜT L 176, 15.7.2000, lk 1.

▼B

Artikkel 7

Üldhinnang ja läbivaatamine

1. Hiljemalt ühe aasta möödumisel sellest, kui liikmesriigid on edastanud oma teise aastaaruande, esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse toimimise kohta, võttes arvesse artikli 6 kohaldamise tulemusel saadud teavet ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee hinnangut liikmesriikide aruannetele. Aruandes käsitletakse eelkõige käesoleva määruse kohaldamist laevaliikidele ja piirkondadele, vaatlejaid hõlmavate kavade kaudu kogutud teabe kvaliteeti ja katseprojektide kvaliteeti ning sellele võib lisada asjakohaseid ettepanekuid.

2. Kõnealust aruannet ajakohastatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esitanud oma neljanda aastaaruande.

▼M2

3. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2015 läbi käesoleva määrusega kehtestatud meetmete tõhususe ning vajaduse korral esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule igakülgse seadusandliku ettepaneku vaalaliste tõhusa kaitse tagamiseks.

Artikkel 8

Rakendamine

Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, et kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artiklis 6 sätestatud aruandmise korra ja vormi kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 2. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne nelja-aastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

▼M2

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 3 lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 8b

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([1]) artikli 47 kohaselt. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ([2]) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼B

Artikkel 9

Määruse (EÜ) nr 88/98 muudatus

Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 8a*

Triivvõrkude suhtes kohaldatavad piirangud

1. Alates 1. jaanuarist 2008 on keelatud triivvõrke pardal hoida või neid kalapüügil kasutada.

2. Kuni 31. detsembrini 2007 võib triivvõrke laeva pardal hoida või neid kalapüügil kasutada lipuliikmesriigi pädevate asutuste vastava loa korral.

3. 2005. aastal ei tohi laevade arv, millel liikmesriigid lubavad triivvõrke pardal hoida või neid kalapüügil kasutada, ületada 60 % kalalaevadest, mis kasutasid triivvõrke ajavahemikul 2001–2003.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

▼B

2006. ja 2007. aastal ei tohi nende laevade arv ületada vastavalt 40 % ja 20 % kalalaevadest, mis kasutasid triivvõrke ajavahemikul 2001–2003.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile iga aasta 30. aprilliks nende laevade nimekirja, millel on lubatud teostada kalapüüki triivvõrkude abil; 2004. aasta andmed tuleb saata hiljemalt 31. augustil 2004.

Artikkel 8b

Triivvõrkude kasutamise tingimused

1. Võrgu kummassegi otsa tuleb kinnitada radarreflektoritega ankurdamata poid, et võrgu asukoha saaks igal ajal kindlaks teha. Poid peavad olema alaliselt tähistatud selle laeva registreerimistähe või -tähtede ja -numbriga, millele nad kuuluvad.

2. Triivvõrke kasutava kalalaeva kapten peab logiraamatut, kuhu ta märgib iga päev järgmised andmed:

a) pardal olevate võrkude kogupikkus;

b) igal püügikorral kasutatud võrkude kogupikkus;

c) vaalaliste kaaspüügi kogus;

d) sellise püügi kuupäev ja asukoht.

3. Kõigi triivvõrke kasutavate laevade pardal peab olema artikli 8a lõikes 2 nimetatud luba.”

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 2004.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Kalapüük, mille puhul akustiliste hoiatusseadmete kasutamine on kohustuslik

Piirkond	Püügivahendid	Ajavahemik	Alguskuupäev
A. Läänemere piirkond, mis piirneb joonega, mis kulgeb Rootsi rannikul idapikkusel 13° asuvast punktist otse lõuna suunas kuni põhjalaiuseni 55°, seejärel otse ida suunas kuni idapikkuseni 14° ja siis otse põhja suunas kuni Rootsi rannikuni; ning piirkond, mis piirneb joonega, mis kulgeb Rootsi idarannikul põhjalaiusel 55°30' asuvast punktist otse ida suunas idapikkuseni 15°, seejärel otse põhja suunas põhjalaiuseni 56°, seejärel otse ida suunas idapikkuseni 16° ja seejärel otse põhja suunas kuni Rootsi rannikuni	a) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud	Terve aasta	1. juuni 2005
	b) kõik triivvõrgud	Terve aasta	1. juuni 2005
B. ICES IV alapiirkond ja III a rajoon	a) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud või nende kombinatsioon, mille kogupikkus ei ületa 400 meetrit	a) 1. augustist 31. oktoobrini	1. august 2005
	b) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud, mille võrgusilma suurus on > 220 mm	b) Terve aasta	1. juuni 2005
C. ICES VII e, f, g, h, ja j rajoonid	a) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud	a) Terve aasta	1. jaanuar 2006
D. ICES VII d rajoon	a) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud	a) Terve aasta	1. jaanuar 2007
E. Läänemere alarajoon 24 (v.a punktiga a hõlmatud piirkond)	a) kõik seisevvõrgud või nakkevõrgud	a) Terve aasta	1. jaanuar 2007
	b) kõik triivvõrgud	b) Terve aasta	1. jaanuar 2007

▼B

II LISA

Akustiliste hoiatusseadmete tehnilised nõuded ja kasutustingimused

Kõik artikli 2 lõike 1 kohaldamisel kasutatavad akustilised hoiatusseadmed peavad vastama ühele järgmistest signaali ja kasutamisega seotud nõuete variantidest:

	Variant 1	Variant 2
	Signaali omadused	
* Signaali süntees	Digitaalne	Analoog
* Tonaalne/lairiba	Lairiba/tonaalne	Tonaalne
* Lähtetasemed (maks – min) re 1 mPa@1m	145 dB	130–150 dB
* Põhisagedus	a) 20–160 KHz lairiba kõikumine b) 10 kHz tonaalne	10 kHz
* Kõrgsageduslik harmoonia	Jah	Jah
* Impulsi kestus (nominaalne)	300 ms	300 ms
* Impulsside intervall	a) 4–30 sekundit juhusliku vaheldusega; b) 4 sekundit	4 sekundit
	Kasutusnõuded	
* Suurim vahemaa kahe võrgule kinnitatud akustilise hoiatusseadme vahel	200 m, nii et võrgu (või mitme omavahel kinnitatud võrkude komplekti) kummassegi otsa on paigaldatud üks akustiline hoiatusseade	100 m, nii et võrgu (või mitme omavahel kinnitatud võrkude komplekti) kummassegi otsa on paigaldatud üks akustiline hoiatusseade

▼B

III LISA

Jälgimisele kuuluvad kalapüügiviisid ning püügikoormuse miinimumtase, mis tingib vaatlejate pardaloleku

1. **Jälgimisega seotud üldised kohustused**

Seirekavad koostatakse igal aastal ning nende eesmärgiks on jälgida esindaval viisil vaalaliste kaaspüüki lõike 3 tabelis määratletud kalastusviiside puhul.

Seirekavad peavad olema piisavalt esindavad, jagades vaatlejad asjakohaselt laevastike, aja ja püügipiirkondade vahel.

Üldreeglina põhinevad seirekavad proovivõtustrateegial, mis võimaldab kaaspüügis kõige sagedamini esinevate liikide puhul hinnata vaalaliste kaaspüügi määra teatava laevastiku püügikoormuse ühiku kohta, nii et variatsioonikordaja ei ületaks 0,30. Proovivõtustrateegia kavandatakse eelnevates kaaspüügi vaatlustes esinenud erinevuste kohta olemasoleva teabe põhjal.

2. **Jälgimise katsekavad**

Kui kaaspüügis esinevate erinevustega seotud teabe puudumisel ei ole võimalik kavandada proovivõtustrateegiaid, mille variatsioonikordaja jääks lõikes 1 sätestatud piiridesse, rakendavad liikmesriigid kahel järjestikusel aastal pardalolevaid vaatlejaid hõlmavaid katsekavasid, alustades lõikes 3 asjaomase kalastusviisi puhul esitatud kuupäevast.

Need vaatlejaid hõlmavad katsekavad põhinevad proovivõtustrateegial, mille eesmärgiks on kaaspüügi erinevuse kindlaksmääramine ja mis annavad aluse järgnevate lõikes 1 esitatud tingimustele vastavate proovivõtustrateegiate kavandamiseks ning mis ühtlasi võimaldavad hinnata vaalaliste kaaspüügi liikide kaupa püügikoormuse ühiku kohta.

Katsekavad hõlmavad vähemalt järgmisi püügikoormuse miinimumväärtusi:

a) kõigi punktis 3 määratletud kalastusviiside, v.a pelaagiliste traalide (üksik- ja paaristraalid) puhul 1. detsembrist 31. märtsini ICES VI, VII ja VIII alapiirkonnas:

	Rohkem kui 400 laevast koosnevad laevastikud	Rohkem kui 60 ja vähem kui 400 laevast koosnevad laevastikud	Vähem kui 60 laevast koosnevad laevastikud
Katsekavadega hõlmatud minimaalne püügikoormus	20 laeva püügikoormus	5 % püügikoormusest	5 %, mis hõlmab vähemalt kolme erinevat laeva

▼B

b) pelaagiliste traalide (üksik- ja paaristraalid) puhul 1. detsembrist 31. märtsini ICES VI, VII ja VIII alapiirkonnas:

	Rohkem kui 60 laevast koosnevad laevastikud	Vähem kui 60 laevast koosnevad laevastikud
Katsekavadega hõlmatud minimaalne püügikoormus	10 % püügikoormusest	10 %, mis hõlmab vähemalt kolme erinevat laeva

3. **Jälgimisele kuuluvad kalapüügiviisid ja seire alguskuupäevad**

Piirkond	Püügivahendid	Alguskuupäev
A. ICES VI, VII ja VIII alapiirkond	Pelaagilised traalid (üksik- ja paaristraalid)	1. jaanuar 2005
B. Vahemeri (ida pool joont 5°36' läänepikkust)	Pelaagilised traalid (üksik- ja paaristraalid)	1. jaanuar 2005
C. ICES VIa, VII a ja b, VIIIa, b ja c ning IXa rajoonid	Seisevvõrgud või nakkevõrgud, mille võrgusilma suurus on vähemalt 80 mm	1. jaanuar 2005
D. ICES IV alapiirkond, VIa rajoon ning VII alapiirkond, v.a VII alapiirkonna rajoonid c ja k	Triivvõrgud	1 jaanuar 2006.
E. ICES III alapiirkonna a, b, c rajoonid, d rajooni 59° põhjalaiusest lõuna poole jääv osa, d rajooni 59° põhjalaiusest põhja poole jääv osa (üksnes 1. juunist 30. septembrini), IV ja IX alapiirkond	Pelaagilised traalid (üksik- ja paaristraalid)	1. jaanuar 2006
F. ICES VI, VII ja VIII ning IX alapiirkond	Kõrge avaga traalnoodad	1. jaanuar 2006
G. ICES III alapiirkonna b, c ja d rajoonid, v. a I lisa ridadel A ja E nimetatud piirkonnad	Seisevvõrgud või nakkevõrgud, mille võrgusilma suurus on vähemalt 80 mm	1. jaanuar 2006